

www.burmeseclassic.com

မင်းသိင်္ခာရဘိဝံသ

A STROLL ON ONE'S OWN SKIN

TRANSLATED BY: MYAT THIT

BURMESE
CLASSIC
COM

www.burmeseclassic.com

ပန်းခေတ်လမင်းစာပေ

အမှတ် (၁-၀၂/၃၀၉) ဘုရင့်နောင်လမ်း၊
ကျောက်ရေတွင်း၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
(၈- မိုင်၊ စာတိုက်) မှ ထုတ်ဝေသည်။

နေမျိုးစာပဒေသာ

အမှတ် (၁၂၉)၊ (၃၄)လမ်း၊ ရန်ကုန်မှ ပြန်ချိသည်။
📖 ၂၇၃၀၂၄

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၂၅/၉၈ (၁၀)

မျက်နှာဖုံး ခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၁၃/၉၉ (၄)

မျက်နှာဖုံး စီဒီင်း

ကိုရဲ့

ကွန်ပျူတာစာစီ

စံ လဲ့လဲ့မာ

အဖုံးဖလင်

Sun Colour separation

ပထမ တကြိမ်

၁၉၉၉- စက်တင်ဘာလ- အုပ်ရေ ၅၀၀

ထုတ်ဝေသူ

ဦးမြသန်း (၀၁၅၀)၊ အသိုင်းအဝိုင်းစာပေတိုက်၊

(၃၅) သမာဓိလမ်း၊ ဇွဲရုံရပ်၊

မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း။

မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်သူ

ဦးကျော်စိန်၊ ကျောက်စိမ်းပုံနှိပ်တိုက်

အတွင်းပုံနှိပ်သူ

ဦးမင်းဟန် (ရန်ကုန်မင်္ဂလာသောင်း)

စာအုပ်ချုပ်

သစ်လွင်စ

တန်ဖိုး၊ ၁၅၀-ကျပ်

ဒို့တာ ဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ဒို့အရေး

စည်းကမ်းလိုက်နာဘေးကင်းကွာ
စည်းကမ်းရှိမှ တိုးတက်မည်
စည်းကမ်းလိုက်ညီ ဘေးကင်းသည်

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပေါ်ပေါက်ရေးသည်
ပြည်ထောင်စုသားလုံး၏ ပမာနကျသော
တာဝန်ဖြစ်သည်။

ပြည်သူ့သဘောထား

- ❖ ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ❖ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီး သူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ❖ နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ❖ ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူ အဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

**သစ္စာနီတဗျာများအတွက်
ခေါ်ခေါ်အောင် အမှာစာ**

အဲဒီတက္ကသိုလ်နယ်မြေမှာ
“ဦးချစ်ဆိုင်” ဆိုတဲ့
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှိတယ်။
ပြည်လမ်းနှင့် ကပ်လျက်၊ အမရဆောင်ရဲ့
ဘေးမှာ။

ငှက်ပျောတောညိုညို စိမ်းစိမ်းတစ်ခုက အဝင်
အဝမှာ။

ဗန်ဒါပင်ရိပ်တွေ၊ တောင်ပိန္နဲလို၊ မြားဆိပ်ပင်လို
အပင်ကြီးတွေရဲ့ အရိပ်တွေကြောင့်
အေးမြနေတယ်။

နောက်ကျောဘက်က

SHORT ROAD ဆိုတဲ့ လမ်းတိုကလေး။

အဲဒီမှာ ကံ့ကော်ပင်တွေတန်းလို့။

ကတ္တသိုလ်ရဲ့ အထိမ်းအမှတ် သင်္ကေတတွေအဖြစ်

ဘွဲ့နှင့်သဘင်ခန်းမ
 ဂျပ်ဆင်ဘုရားကျောင်း
 သစ်ပုပ်ပင်...
 စတာတွေကိုလက်ခံအတည်ဖြူထားကြပါတယ်။
 အလားတူ ခေတ်တစ်ခေတ်အတွင်းက
 ကျောင်းသား ကျောင်းသူတွေ
 တညီတညွတ် လက်ခံထားကြတဲ့
 အထိမ်းအမှတ် သင်္ကေတထဲမှာ
 “ဦးချစ်ဆိုင်” ပါဝင်နေပါတယ်။
 ဒီလက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဟာ
 ကံ့ကော်တောအုပ်ရဲ့ သမိုင်းတစ်ခုလည်း
 ဖြစ်ပါတယ်။
 တက္ကသိုလ်နယ်မြေမှာ မရှိတော့တဲ့ သင်္ကေတ
 တွေထဲမှာ
 “ဦးချစ်” ဟာ ရှိနေသေးတဲ့ သင်္ကေတပါပဲ။
 အဲ့ဒီလက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရဲ့ ဗန်ဒါပင်ရိပ်မှာ
 “သစ္စာနီ” ကို စသိခဲ့ပါတယ်။
 သူ့အမည်ရင်းက “ရဲမြင့်” ဖြစ်၏။
 သို့သော်

သူ့ထက်ငယ်သူတွေ၊ ရွယ်တူတွေ
 သူ့ထက်အသက်ကြီးသူတွေ အားလုံးက
 “ကိုရဲ”
 ဟု ခေါ်ကြသည်။
 အရပ်ခပ်ပျတ်ပျတ်၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်
 ခပ်သေးသေး၊
 ဦးထုပ်ကြီးကြီးတစ်လုံး ဆောင်းလေ့ရှိသည်။
 မျက်လုံးစူးစူးရဲရဲ နှစ်လိုခင်မင်ဖွယ်ကောင်းသော
 “ကိုရဲ” နှင့် ကျွန်တော်တို့
 ဦးချစ်မှာ ဆုံတွေ့ကြပါသည်။
 သူ့အမြဲလွယ်သော လွယ်အိတ်ကြီး
 (အရောင်ကို သိပ်မမှတ်မိတော့။ အညိုအဂါဟု
 ထင်ပါသည်) အထဲမှာ
 “ကဗျာ” တွေပါသည်။
 ကဗျာစာအုပ်တွေ ပါသည်။
 ကျွန်တော် မှတ်မိနေသည်က
 (ကောင်းကောင်း မှတ်မိနေခြင်းဖြစ်သည်)
 “ပင်ဂွင်း” တိုက်ထုတ်

PENGUIN MODERN POETS

“ပင်ဂွင်းမော်ဒန်ကဗျာ ဆရာများ” စီးရီးစာအုပ်
ပါးပါးကလေးတွေ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် သိသလောက်

“ပင်ဂွင်း” တိုက်မှ “ရေခဲငှက်” အရုပ်တံဆိပ်
ကလေးပါသော

ကဗျာစာအုပ်ကလေးတွေမှာ နှစ်မျိုးရှိသည်။

တစ်မျိုးက PENGUIN POETS စီးရီး ဖြစ်ပါ
သည်။

တစ်မျိုးက PENGUIN MODERN POETS
စီးရီးဖြစ်ပါသည်။

မော်ဒန်စီးရီးမှာ ကျွန်တော်စိတ်ထင် ၁၄-၁၅
အုပ်ပင်မကပါ။

တစ်ခါတရံ ကဗျာဆရာတစ်ဦးချင်း၊

တစ်ခါတရံ ကဗျာဆရာ ၂ဦး၊ ၃ဦး ပေါင်း၍
ထုတ်ပါသည်။

အဖုံးသရုပ်ဖော်ပုံကအစ

ထူးထူးခြားခြား သပ်သပ်ရပ် ရှိပါသည်။

ကဗျာဆရာကြီး “အက်ခမာတိုလာ” တို့၊

ကဗျာဆရာကြီး “ဟိုလု(ဗ)” တို့ကို

ထိုစဉ်က

ထိုစာအုပ်ကလေးတွေမှတစ်ဆင့်

ကျွန်တော်တို့ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခဲ့ရပါသည်။

ကိုရုံ လွယ်အိတ်ကြီးထဲမှာ

ထိုစာအုပ်ကလေးတွေ အမြဲပါလာတတ်
ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ကို ပေးဖတ်ပါသည်။

သူ့ဆီက စာအုပ်တွေ တွေ့ပြီး

မြို့ထဲကို ပြေးဝယ်ရသောအခါတွေလည်း
ရှိပါသည်။

ကျွန်တော်တို့မှာရှိသောစာအုပ်ကလေးတွေလည်း
သူ့ကိုအပေး၍ လဲဖတ်ကြသည်။

ကုန်လွန်သွားသော ပျော်စရာကလေးတွေ။

မှတ်မှတ်ရရ စာအုပ်တစ်အုပ် ကျွန်တော် ရပါ
သည်။

ကဗျာဆရာ “သင်းအောင်” နာမည်ထိုးထား
သောစာအုပ်

ယခင် “ရွှေမဝ” မဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာ “မောင်မြင့်မြတ်”
က

ကျွန်တော့်ကို ပေးသည်ကို မှတ်မိနေပါသည်။

"THE POEM ITSELF"

တစ်နေ့

ဦးချစ်မှာထိုင်နေတုန်း ကိုရဲ ရောက်လာသည်။

ကျွန်တော်က သူ့ကို ထိုစာအုပ်ထုတ်ပေးသည်။

သူကလည်း သူ့လွယ်အိတ်ကြီးထဲက

ထိုစာအုပ်ကိုပင် ပြန်ထုတ်ပြသည်။

သူ့မှာရှိပြီးသား။

ကျွန်တော် ပြောလိုသည်က

သူသည် ကဗျာစာအုပ်များ၊ ကဗျာအကြောင်း

စာအုပ်များကို

သဲသဲမဲမဲ ဖတ်ရှုလေ့လာသည်

ဆိုသောအချက် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုထက်ပို၍ အသေအချာ ပြောနိုင်သည်မှာ

သူသည် လုံ့လဝီရိယကြီးသည်။

အလေ့အလာအပေါ်မှာ လေးလေးနက်နက်

သဘောထားသည်။

ပညာရပ်ဆန့်ကျင်ရေး သဘောမျိုးရှိသူ

တစ်ယောက်မဟုတ်ဟု ပြောရပါမည်။

ကဗျာအဖတ်အရုံသာမက

ကဗျာအရေးအသားမှာလည်း

လေးနက်သော သဘောထားရှိသည်။

ကဗျာရေးခြင်းသည်။

သူ့အလုပ်ဟု သူယုံကြည်သည်။

ထို့ကြောင့်

သူကဗျာရေးဖို့အတွက် ကဗျာတွေရေးသည်ဟု

သူ တစ်ခါက ပြောဖူးသည်ကို မှတ်မိပါသည်။

သူ့လွယ်အိတ်ကြီးထဲမှာ

သူရေးသော ကဗျာများ

အခြားကဗျာဆရာများရေးသော ကဗျာများ

အမြဲပါလာတတ်သည်။

အချို့ ဗလားစာအုပ်နှင့်

အချို့ ဖယောင်းစက္ကူလှိုမ့်ပြီးသားစာရွက်များ၊

အချို့ ချုပ်ပြီးသား ကဗျာစာအုပ်များ

အချို့ မလှိုမ့်ရသေးသော ဖယောင်းစက္ကူများ

အားလုံးကဗျာတွေချည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဟိုတုန်းကတည်းက

သူ့ကဗျာတွေ

ကျွန်တော် ဖတ်ခဲ့ရပါသည်။
 မဂ္ဂဇင်းရှေ့မျက်နှာတွေမှာ မပါခင်ကတည်းက
 ဖတ်ခဲ့ရပါသည်။
 ယနေ့ ဤအမှာစာရေးနေသည်အထိ
 မဂ္ဂဇင်းမပါဘူးသော ကဗျာများ
 ကျွန်တော် ဖတ်ရပါသည်။
 အတော်အသင့် ပြောနိုင်လိမ့်မည်ဟု
 ထင်ပါသည်။
 သူသည်
 တက္ကသိုလ်၏ သြဇာ၊
 လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ သြဇာ
 ဆရာသမားကြီးတစ်ဦးတစ်ယောက်၏
 သြဇာအရိပ်မှ
 လှလှပပ ကင်းလွတ်စွာ
 သူ့ကဗျာကို သူ့ဖာသာ
 ရေးနိုင်ခဲ့သည်ဟု ကျွန်တော် ပြောလိုပါသည်။
 သူ့အဖတ်အရှု လေ့လာအားထုတ်မှုတို့နှင့်
 သူ့ပင်ကိုယ် အရည်အသွေးများ
 ပေါင်းစပ်ဖြစ်ပေါ်လာသည်ဟု ပြောရပါမည်။

သူ့ကဗျာများနှင့် ပတ်သက်၍
 သစ္စာနီ၏ ကဗျာများအပေါ်မှာ
 တစ်စုံတစ်ယောက်၏ သြဇာကို ရှာမည်ဆိုလျှင်
 သစ္စာနီ၏ သြဇာကိုသာ
 တွေ့ရလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်ယူဆပါသည်။
 ထိုသို့ ကျွန်တော် ပြောခဲ့ပါသည်။
 ကျွန်တော့်စိတ်အထင် သစ္စာနီသည်
 ကျွန်တော့်ထက် အသက် (၁၀)နှစ်ကျော်ကျော်
 (၁၁)နှစ်လောက် ငယ်လိမ့်မည် ထင်ပါသည်။
 ယခု ဤစာအုပ်မှာ
 သူ့ကဗျာတွေကိုအင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်ဆိုပေးသော
 ဝတ္ထုတိုဆရာ မြတ်သစ်တို့နှင့် မတိုမားမယိမ်း
 ရှိပါလိမ့်မည်။
 သူတို့နှင့်ကျွန်တော်
 အသက်ကွာသော်လည်း
 ခေတ်ပြိုင်များဟု ခေါ်ရပါမည်။
 ခေတ်တစ်ခေတ်ထဲမှာ အတူတကွ
 ခံစားကြသူများဟု
 ကျွန်တော် ဆိုလိုပါသည်။

သည်ခေတ်ထဲမှာပဲ “သစ္စာနီတို့၊ မြတ်သစ်တို့၊
 ကျွန်တော်တို့
 ပြောချင်တာကို ပြောခဲ့ကြပါသည်။
 ပြောနေကြပါသည်။
 ဤစာအုပ်မှာ အသံမထွက်သော်လည်း
 တိတ်ဆိတ်စွာ ပြောကြပါသည်။
 ကျွန်တော်နှင့် ခေတ်ပြိုင်ဖြစ်သော
 ကိုရဲ၏ သစ္စာနီ ကဗျာများကို
 ကျွန်တော် အမှာစာ ရေးလိုက်ပါသည်။
 ယခု စာအုပ်မှာပါသော ကဗျာ (၂၂)ပုဒ်ကို
 ကျွန်တော် သုံးသပ်ပြလိုပါသည်။
 တကယ်တမ်းပြောရလျှင်
 သူ့အစွမ်းကုန် ဖောက်ထွက်ထားသော
 ပိုစ်မော်ဒန်ကဗျာများ
 ဤစာအုပ်မှာ မပါဝင်ပါ။
 ကျွန်တော် ဖတ်ရသိရသော်လည်း
 ဤစာအုပ်မှာ မပါသောကြောင့် ထည့်သွင်း
 ပြောရန်မရှိပါ။
 ပိုစ်မော်ဒန်ဘက်သို့ မရောက်ဘူးလားဟု

မေးရန်ရှိပါသည်။
 သာမန်ပြောရလျှင်မော်ဒန်ကဗျာတွေဖြစ်သည်။
 သို့သော် ပိုစ်မော်ဒန်လက္ခဏာများ ပါသော
 ကြောင့် ပိုစ်မော်ဒန်ကဗျာများဟုလည်း
 ခေါ်နိုင်ပါသည်။
 ဤတွင် အရေးကြီးသော မေးခွန်းတစ်ခု
 ပေါ်ပေါက်လာပါသည်။
 “မော်ဒန်နှင့်ပိုစ်မော်ဒန်ကဗျာ” တို့၏
 “ခြားနားချက်” က ဘာလဲ။
 ဘာသာစကား၊ ဖွဲ့စည်းပုံ၊
 စာသား(ဝါ) ပုံသဏ္ဍာန်မှာ အတူတူပါပဲ။
 ပိုစ်မော်ဒန်များသည်
 အသစ်တီထွင်မှု
 အသစ်ဖြစ်အောင် ကြိုးပမ်းမှုတို့တွင်
 မော်ဒန်များ၏ လုပ်ငန်းကို
 ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။
 နောက်လူများဖြစ်သည့်အလျောက်
 သူတို့ကို ပိုခရီးပေါက်ခဲ့ကြသည်ဟု
 ပြောရန်သာရှိပါသည်။

အနုပညာရှင်များ၏ အဆိုအမိန့်များအရ
အနုပညာ(ကဗျာ/ဝတ္ထုတို့၏) **MEDIUM**
ဖြစ်သော ဘာသာစကားသည် နယ်ကုန်၍
သွားပြီ

နောက်ဆုံး နယ်နမိတ်များ
LAST FRONTIER သို့ ရောက်သွားပြီ။

ရှေ့သို့ဆက်တိုးလျှင်
အခြားပိုင်နက်အတွင်းသို့ ရောက်သွားလိမ့်
မည်ဟု
ကျွန်တော်တို့ နားလည်ထားပါသည်။
ကျွန်တော်တို့ နောက်ထပ် ဆက်တိုး၍
မရတော့ပါ။

VISUAL POEMS/CONCRETE

မျက်မြင်ကဗျာများဖြင့်လည်း
စမ်းသပ်ရှေ့တိုးခဲ့ကြပြီးပါပြီ။
မော်ဒန်ကဗျာစာသားက သပ်သပ်၊
ပိုစ့်မော်ဒန်ကဗျာ စာသားက သပ်သပ်ဟု
တီတီကျကျခွဲ၍ မရနိုင်ပါ။
အကြောင်းအရာ **SUBJECT** ဖြင့်သာ

ခွဲခြားနိုင်ပါလိမ့်မည်။

အရောရောအထွေးထွေးဖြစ်နေသော သဘာဝကို
ဘယ်လိုမှ
ဖယ်ရှား၍ မရနိုင်ဟု
နားလည်ထားဖို့ လိုအပ်ပါသည်။

တစ်နေ့နေ့
တစ်ချိန်ချိန်တွင်
ကဗျာ၊ ဝတ္ထုစသည်ဖြင့် အမျိုးအစားတွေ
ပျောက်၍

စာပေအနုပညာ **LITERARY ART** ဟူသော
အမည်မျိုးဖြင့်

ခေါ်တွင်ထွန်းကားလာမည်ဟူသော အဆိုကို
ကြိုတင်ပြောလိုမရသလို
ကြိုတင်ငြင်းဆိုထား၍လည်း ရမည်မထင်ပါ။
ကျွန်တော်တို့ စောင့်ကြည့်ပုံ ရှိပါသည်။

ယခုအခိုက်မှာဖြင့် ကိုရ်၏ ကဗျာများသည်
မော်ဒန်ကဗျာများဖြစ်သည်။

ပိုစ့်မော်ဒန်လက္ခဏာများလည်း

ပါဝင်နေသည်။

ထို့ကြောင့် ပိုစ်မော်ဒန်ကဗျာများ ဖြစ်သည်ဟု အသေအချာ ပြောခဲ့ပါသည်။

ဘဝစ်ဘမုန်တို. ထွေပြားခြင်း

MULTIPLE REALITIES

ပိုစ်မော်ဒန်များသည် ဤလောကတွင် အစစ်အမှန်များ အလွန်ထွေပြား ရှုပ်ထွေးစွာ ဖြစ်ပေါ်နေသည်။ ဘယ်ဟာ အစစ်အမှန်ဟု ခွဲခြားဖော်ပြ၍ မရနိုင် လောက်အောင် ရောထွေးနေသည်။ အရေအတွက် အားဖြင့် မြောက်များစွာ ရှိနေသလို အရည်အချင်း အားဖြင့်လည်း အလွန်များပြား ရှုပ်ထွေးနေသည်ဟု သူတို့ ယူဆကြသည်။ အမှန်နှင့်အမှား၊ အစစ်နှင့် အတု ဟူ၍ ရောထွေးနေသည်။ ရောထွေးနေရုံမျှမက အကြောင်းခြင်းရာတစ်ခုသည် အမှန်ဖြစ်လိုက်၊ အမှား ဖြစ်လိုက်နှင့် “တဖျတ်ဖျတ် ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်နေ သည်။” ဘယ်အရာကိုမှ ကံသေကံမ ပြော၍မရ။ ထိုသို့ ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် အကြောင်းခြင်းရာတို့၏ သတ်မှတ်ချက်များ၊ ထိုသတ်မှတ်ချက်များကို အတည်ပြုပေးသည့် စံများလည်း ပြိုပျက်ကုန်သည်။

အကြောင်းခြင်းရာတစ်ခုကို ဘာလဲဟု သတ်မှတ်၍ မရ။ ထိုသို့ သတ်မှတ်နိုင်ဖို့ စံလည်းမရှိ။ ရှိသည် ထင်သော စံကလည်း မသေချာ။ ဤသို့ လောက သည် ရှုပ်ထွေးစွာ ဖြစ်ပေါ်ပြောင်းလဲနေသည်။ ဘယ် ဟာမှ မသေချာဖြစ်နေသည်။ ဘယ်အရာက ဘာဖြစ် သည်ဟု ဆုံးဖြတ်၍မရ။ ဤအယူအဆများသည် ပိုစ် မော်ဒန်တို့ စွဲမြဲယုံကြည်သော အယူအဆ (ပါ) လောကအမြင် ဖြစ်တော့၏။

ဒိုင်းစိပ်မြှားခြင်း

FRAGMENTATIONS

ပိုစ်မော်ဒန်ကဗျာများသည် သူတို့၏ အာရုံခံစားမှုများ ကို အသေးငယ်ဆုံး ယူနစ်အပိုင်းအစကလေးများ အထိ ခွဲခြမ်းစိပ်ဖြာ၍ အရအမီ ဖမ်းယူ ဖော်ပြတက်ကြ ဖြစ်သည်။ သူတို့၏ စိတ်သန္တာန်အစဉ်မှာ ပေါ်လာ သော အာရုံခံစားမှု (အတွေးများ၊ အာရုံရပ်များ) အပိုင်းပိုင်း၊ အပြတ်ပြတ် ပေါ်လာသည်ကို ပေါ်လာ သည့်အတိုင်း အရအမီဖမ်း၍ ရေးဖွဲ့သောကြောင့် ထိုသို့ အစိတ်စိတ်အမြှားမြှားဖြစ်၍ လာရသည်ဟု

ယူဆပါသည်။ မူလကတည်းက လောက၏ အကြောင်းခြင်းရာများသည် တစ်ခုခုကို သတ်မှတ်၍ မရ။ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ထွေပြားနေသည်တွင် ပိုင်းစိပ်မြှာသောနည်းကို အသုံးပြု၍ ဖန်တီးရေးဖွဲ့လိုက်သောအခါ ပို၍အပိုင်းပိုင်း အပြတ်ပြတ် ဖြစ်လာရသည်ဟုလည်း ယူဆရပါမည်။ ဤနည်းကို မော်ဒန် မှာရော ပိုစ့်မော်ဒန်မှာပါ တွေ့ရပါသည်။ ပိုစ့်မော်ဒန်များက ရှေ့သို့ပို၍ နည်းကုန်အောင် တိုးကြမည်ဟုလည်း နားလည်အပ်ပါသည်။

ပြဿနာဖြစ်သော ဘာသာစကား

PROBLEMATIC LANGUAGE

သူတို့သည် တော်တော်အစောပိုင်း ကတည်းက (မော်ဒန်ခေတ်ဦး) ဘာသာစကားနှင့် ပတ်သက်၍ စဉ်းစားလာကြပါသည်။ မိမိခံစားမှုကို ဖော်ထုတ်ပြောဆိုရာတွင် ဘာသာစကားသည် လုံလောက်ပြည့်မီအောင် ဖော်ထုတ်၊ မပြောဆိုနိုင်သည်ဟု သူတို့ စဉ်းစားလာကြသည်။ စကားလုံးတစ်လုံးသည် လိုအပ်သော အဓိပ္ပာယ်ကို ကွက်တိဒက်ထိ ဘယ်အခါမှ မဖော်ပြ

နိုင်။ အဓိပ္ပာယ်တွေ ထွေပြားသည်။ လိုရာကို မရောက်။ အဓိပ္ပာယ်အမျိုးမျိုး ကောက်လိုရသည်။ ပြောလိုသည်ကတစ်ခု၊ ပေါ်ထွက်လာသော အဓိပ္ပာယ်ကတစ်ခု၊ ဖြစ်နေတတ်သည်။ စကားလုံးအသစ်တွေ တီထွင်ကြ၊ ဝါကျဖွဲ့ပုံတွေ ပြောင်းလဲကြနှင့် အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ စမ်းသပ်ရင်း ဘာသာစကား နှင့် “နပမ်းလုံး” နေခဲ့သည်မှာကြာပြီ။ ယနေ့အထိ ဘာသာစကားသည် အလွန်ပြဿနာဖြစ်သော ကိစ္စတစ်ရပ်အဖြစ် လက်ခံထားနေရသည်။ ဧကျနပ်လောက်သော အဖြေတစ်ခု၊ သတ်မှတ်ချက်တစ်ခု ဟူ၍ မရနိုင်သေးပါ။ ယခု ဖော်ပြခဲ့သော အချက်(၃)ချက်ကို မူတည်ခွင့်ချ၍ ဆရာသစ္စာနီ၏ ကဗျာများကို ကြည့်ပါမည်။ အဓိကထားလိုသော “ခွင်” မှာ ပိုင်းစိပ်မြှာခြင်း (FRAMENGSTATION) ဖြစ်သည်။

အမည်မဲ့ (ကဗျာအမှတ်-၁)မှာ မိုက်ဒက်ဘုရင်ရဲ့လက်၊ အိပ်မက်၊ ပန်းသီး၊ ကဗျာစာအုပ်၊ လက်ပတ်နာရီ၊ ကောင်းကင်ဟောင်း၊ သစ်ခွပန်း၊ သီဝရီ၊ သရဖူ၊ အသည်းနှလုံး၊ မုန်းတီးမှုတို့ကို ဖော်ပြထားပါသည်။

ဤအရာ (၁၁)ခုကို ကဗျာဆရာက
တွေ့ကရာ စိတ်ကူးတည်ရာ မစဉ်းစား၊ မဆင်ခြင်ဘဲ
ရေးချလိုက်သည် မဟုတ်ပါ။ ခေါင်းထဲမှာ ပေါ်လာ
သမျှ ပေါက်ပန်းဈေး ရေးချလိုက်ခြင်း မဟုတ်ပါ။
အရာတိုင်းမှာ အဓိပ္ပါယ်၊ အနက်သဘောတွေ ရှိနေ
သည်။ ပိုစ်မော်ဒန်များ၏ အဆိုအရ “လောက၏
အပေါ်ယံမျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ အရာများသည် အရုပ်
ဆိုး၊ အကျည်းတန်စွာ မျောချင်တိုင်း မျောနေကြ
သည်။ အထိန်းအကွပ်မရှိ။ အဆုံးအစမရှိ။ ဗဟိုချက်
မရှိ။ မျောနေကြသည်။ (JEANBAUDRILLARD)
ထိုအရာများမှာ အဓိပ္ပါယ်များ ပျောက်ကွယ်နေကြ
သည်။ သတ်မှတ်ချက်များ ပျောက်ကွယ်နေကြသည်
ဟုလည်း ယူဆကြပါသည်။

ယခုဆရာ သစ္စာနီက
သူ “ငါးမျှားချိတ်” ဖြင့် များလို့ရသော အရာများကို
ဖော်ပြသည်။ ထိုအရာ (၁၁)ခုသည် “တန်ဖိုး” ရှိမရှိ
ကျွန်တော်တို့ စဉ်းစားရပါမည်။ တကယ်မျှားရမည့်
ငါး မမျှားရတော့။ “ငါး” ကတာလဲ။ ကျွန်တော်တို့
တစ်ခုခုကို ဆိုလိုကြောင်း “အရိပ်” ပြသေးသည်။ ပိုစ်

မော်ဒန်များက “အရိပ်” ပင် မပြတော့။ ဆရာသစ္စာနီ
၏ “ငါး” ကို ကျွန်တော်တို့ရလျှင် ထိုအရာ(၁၁)ခုကို
ကျွန်တော်တို့ ရရှိ၍ နားလည်ပါလိမ့်မည်။
ကြားနေကျသတင်း (ကဗျာအမှတ်-၇)မှာ
အကျိုး၊ နာရီ၊ ရေခဲမုန့်၊ ဆေးထိုးအပ်
အရာ (၄)ခု ပြသည်။
လူ၏ ဖြစ်တည်မှုနှင့် ပတ်သက်နေ၏။
ထိုလေးခုကို ထပ်စိပ်သည်။ ကျွန်ုပ်၊ သင်၊ ဘက်တီး
ရီးယားပိုး၊ လိင်ဆွဲဆောင်သူ၊ ၃၁-ဘုံခရီးသွားလက်
မှတ်၊ သံပတ်၊ ပန်းသီး၊ စစ်ပွဲ၊ ခြင်္သေ့ပျံ၊ မလိင်၊
ကလေးမျက်ရည်၊ တိမ်တိုက်၊ ဒုန္တိက္ခန္ဓာရကပ်၊ မိုးရေ၊
စက်၊ မျက်လုံး၊ ပနယ်စလင်၊ (၁၇)ခု ထပ်မံခွဲစိတ်
သည်။ လူတစ်ယောက် ဖြစ်တည်မှုကို ဆိုလိုသော
အပိုင်း (၁၇)ခု အဖြစ် ကဗျာဆရာက ပြသည်။
မလတ်ဆတ်တဲ့သီချင်း (ကဗျာ အမှတ်-၁၃)မှာ
နေ့ရက်၊ ပန်းပွင့်၊ ကဗျာနေ့လည်စာ၊ စကားလုံး၊
မိတ်ဆွေ၊ မျှော်မှန်းချက်၊ ခြေသလုံးအကြော၊ အနု
ပညာဧရာဝတီမြစ်၊ လောကဝတ်၊ အိပ်မက်၊ ဓာတ်
လှေကား၊ အရာ (၁၃)ခု ပိုင်းစိတ်၍ ပြသည်။

ထိုအရာအားလုံး နှမ်းကြေးနုကြ၏။ ညောင်းညာနေ
ကြ၏။ ကာလကြာမြင့်စွာ ကျန်ရှိနေကြသော်လည်း
ရှင်သန်တက်ကြွမှုမရှိ။ သေနေကြသည်ဟု ဆိုလိုဟန်
တူပါသည်။

လေကိုရှုရှိုက်ခြင်း ဒုတိယပုံစံ (ကဗျာအမှတ်-၂)တွင်
လောကထဲမှာ လူ၊ ဖိနပ်၊ ကာဘွန်ဒိုင်အောက်ဆိုက်
သုံးမျိုးရှိသည်။

(လူ၏ အလုပ်ကို
ဘောင်းဘီဝတ်၊ အမဲသားစား၊ အိမ်ထောင်ပြု၊
စီးကရက်သောက်၊ သတင်းစာဖတ်၊ ပိရမစ်ဆောက်၊
စပါးစိုက်၊ အာကာသမှာလမ်းလျှောက်၊ အကုသိုလ်
အကြွေးဝယ် (၉)ခု ခွဲပြ၏။)

လူ၏ အခွင့်ထူး (၂)ခု ရှိသည်။

(၁) လေခွန်မဆောင်ရ(လေရှူနေခြင်းအတွက်)၊ (၂)
သေရင် သင်္ချိုင်းရှိ၏။

ဤအလုပ်တွေ လုပ်တတ်ရုံမျှနှင့် ဤကဲ့သို့ အခွင့်ထူး
တွေ ရရုံမျှနှင့် လူသည် လူပီသပါရဲ့လားဟု သံသယ
ရှိကြောင်း ဖော်ပြသည်။ လူ၏ရှိမှု(ဝါ)ဖြစ်တည်နေ
မှုနှင့် ပတ်သက်သော သံသယသည် ပိုမိုဖော်ခန့်တို့

အခေါ်အပြောများသော အရေးအပြောများသော
အကြောင်းအရာ ဖြစ်သည်။ **ONTOLOGICAL
DOUBT / UNCERTAINTY** ဟု ခေါ်နိုင်ပါသည်။

ထိုအင်္ဂလိပ်စကား အခက်ကြီး မေ့ချင်မေ့ထားလိုက်
ပါ။ အရပ်စကားနှင့် ပြောရလျှင် “မိမိကိုမိမိနားလည်
ခြင်း” (ဝါ) ငါဘယ်သူလဲဟူသော မေးခွန်းကိစ္စ ဖြစ်
သည်။

နားလည်မှု (ကဗျာအမှတ်-၁၄)သည်
ထူးခြားသော ကဗျာတစ်ပုဒ်ဟု ကျွန်တော် ယူဆပါ
သည်။ ဤကဗျာတွင် ပြဿနာဖြစ်သော ဘာသာ
စကားကိစ္စကို တွေ့ရ၏။ ခွေးနှင့် လိမ္မော်သီးလည်း
ကျွန်တော်တို့ သိနေသည်။ သတ်မှတ်ချက်လည်း ရှိ
နေသည်။

လိမ္မော်သီးကို ခွေးဟုခေါ်လျှင် ဘာဖြစ်မလဲ။ လူတွေ
သတ်မှတ်ထားသော ပညတ်က အရေးကြီးသလား။
စဉ်းစားလာရပါသည်။ လိမ္မော်သီးကို ခွေးဟုခေါ်လျှင်
ထိုလိမ္မော်သီးက

(၁) အမြီးနန့်မည်။ (၂) ဟောင်းမည်။ (၃) သံကြိုးနှင့်
ချည်ထားဖို့ လိုလိမ့်မည်။

မာတိကာ

တဖန် ခွေးကို လိမ္မော်သီးဟု ခေါ်လျှင်ဘာဖြစ်မလဲ။
 ထိုခွေးသည် (၁) သစ်ပင်ကသီးမည်။ (၂) ပုလင်းထဲ
 မှာ ထားလို့ရသည်။ (၃) ရေခဲသေတ္တာထဲမှာ ထားလို့
 ရသည်။ (၄) စားလို့ရသည်။
 အခေါ်အဝေါ် ပြောင်းလိုက်ရုံနှင့် (၀၁) နာမည်ပြောင်း
 လိုက်ရုံနှင့် ကိစ္စက ပြီးစတမ်းလား။
 ကတ္တားသည် ဆိုင်ရာကြိုယာကို လုပ်သည်။ ဖြစ်
 သည်။ သေချာရဲ့လား။ ရေခဲသေတ္တာထဲထည့်ပြီး စား
 လို့ရသော ခွေးရိုသလား။ ပညတ်/ပရမတ် ပြဿနာ
 ကိုပါ ထည့်ထားပါသည်။
 အမှာစာတစ်ခု၏ စာမျက်နှာအရ
 သူ့ကဗျာတွေကို ထပ်မံအသေးစိတ် ဖော်ပြလိုသော်
 လည်း မရတော့ပါ။
 ဝိစုံမောဒန်တို့၏ အတွေးအခေါ် အယူအဆများ
 ဖြစ်သော မှန်/မှား ဝေခွဲမရခြင်း၊ အမှန်တရား ပျောက်
 ဆုံးခြင်း/ အမှန်တရားကွယ်ခြင်း၊ ဝေဝါးခြင်း၊ ဒွိဟ၊
 သံသယနှင့် အရာရာတိုင်းတွင် ဗဟိုချက်မဲ့ခြင်း တို့ကို
 သူ့ကဗျာများမှ ရှာဖွေထုတ်၍ ရနိုင်ပါသေးသည်။

၆၈၆၈၆၈၆၈

၁၀၁	အမည်မဲ့	၁
၂၀	လေကိုရှူ၍နှိုက်ခြင်း ဒုတိယပုံစံ	၂
၃၀	ထိုတောအုပ်	၅
၄၀	နေ့နဲ့ည	၇
၅၀	အမည်မဲ့ (၁)	၉
၆၀	မိမိအရေပြားမှ လမ်းလျှောက်ထွက်ခြင်း	၁၀
၇၀	ကြားနေကျသတင်း	၁၂
၈၀	အမည်မဲ့ (၂)	၁၄
၉၀	ကျွန်ုပ်ဘက်ကကိစ္စများ	၁၆
၁၀၀	အဆောင်း	၁၇
၁၁၀	အလွမ်းမပါတဲ့ ပြဇာတ်	၁၈
၁၂၀	မလတ်ဆတ်တဲ့သီချင်း	၂၁
၁၃၀	နားလည်မှု	၂၃
၁၄၀	နေ့နဲ့ ဖုန်းဆက်ခြင်း	၂၄
၁၅၀	အမည်မဲ့ (၃)	၂၆
၁၆၀	စက်ဝန်း	၂၈
၁၇၀	နေ့များ	၂၉
၁၈၀	နေထိုင်ခြင်းမိတ္တူ	၃၁
၁၉၀	အမှန်တကယ်မနက်ခင်း	၃၂
၂၀၀	မြို့နဲ့လူ	၃၄
၂၁၀	အမည်မဲ့ (၄)	၃၇
၂၂၀	အမည်မဲ့ (၅)	၃၉

အမည်

ကျွန်တော့်မှာ...

ငါးမျှားချိတ်တစ်ခုရှိတယ်။

အဲဒါနဲ့ အရာရာကို

မျှားလို့ရတယ်။

တစ်ခါက ထိသမျှ ရွှေဖြစ်စေတဲ့

မိုက်ဒက်ဘုရင်ရဲ့ လက်တစ်ဖက်ရတယ်။

တစ်ခါက ကျောက်သားဖြစ်စပြုနေတဲ့

အစိမ်းရောင် အိပ်မက်တစ်ခုရတယ်။

တစ်ခါက တစ်ကိုက်ကိုက်ထားတဲ့

အေးဝရဲ့ ပန်းသီးတစ်လုံးရတယ်။

တစ်ခါက ဖော်မယ်လင်စိမ့်ထားတဲ့

ခေတ်စမ်းကဗျာစာအုပ်တစ်အုပ်ရတယ်။

တစ်ခါက အိုင်စတိုင်းရဲ့

လက်တန်မပါတဲ့ လက်ပတ်နာရီတစ်လုံးရတယ်။

တစ်ခါက သံမဏိနဲ့ ဖာထေးထားတဲ့
ကောင်းကင်ဟောင်းတစ်ခုရတယ်။

တစ်ခါက မီးသွေးနဲ့ ဖုတ်ထားတဲ့
ခရမ်းပြာ သစ်ရွတစ်ပွင့်ရတယ်။

တစ်ခါက ကင်ဆာဖြစ်နေတဲ့
ဒါဝင်ရဲ့ သီအိုရီတစ်ခုရတယ်

တစ်ခါက ရွေးစားခွက်ကို လုပ်ထားတဲ့
ကျော်ကြားမှုသရဖူတစ်ခုရတယ်။

တစ်ခါက ရေဒီယိုအက်တမ်ဓာတ်ကြွနေတဲ့
ဝိဂ္ဂရဲ့ အသည်းနှလုံးရတယ်။

တစ်ခါက မြားတစ်စင်းမှာ စုချည်ထားတဲ့
ခင်ဗျားတို့ရဲ့ မုန်းတီးမှုရတယ်။

အဲဒါနဲ့ အရာရာကို မျှားလို့ရမယ်။

အဲဒါနဲ့...

ငါးကိုတော့ မျှားလို့မရဘူး။

(ရှပ်ရှင်မျက်မှန် - ၁၉၈၀)

www.burmeseclassic.com

လောကီဂုဏ်ရည်ခြင်း ဒုတိယပုံစံ

အဲဒါလို့နဲ့...

သန်းပေါင်းလေးထောင်ထဲမှာ

ခင်ဗျားဟာ နံပါတ်ဘယ်လောက် ဖြစ်ခဲ့ပါသလဲ။

လောကမှာ...

လူတွေ များတယ်

ဖိနပ်တွေများတယ်

ကာဘွန်ဒိုင်အောက်ဆိုဒ်ဓာတ်တွေ များတယ်။

လူဆိုတာ...

ဘောင်းဘီဝတ်တယ်

အမဲသားစားတယ်

အိမ်ထောင်ပြုတယ်

စီးကရက်သောက်တယ်

(ကိုယ်မလုပ်တဲ့အလုပ်တချို့ပေါ့)

လူဆိုတာ...

သတင်းစာဖတ်တယ်

ပီရမစ်ဆောက်တယ်

စပါးစိုက်တယ်

အာကာသထဲမှာ လမ်းလျှောက်တယ်
(ကိုယ်မလုပ်တဲ့ အလုပ်တချို့ပေါ့)။

လူဆိုတာ...

အကုသိုလ်ကို အကြွေးဝယ်နိုင်တယ်

လေခွန်မဆောင်ရဘူး

သေရင် သန့်ရှင်းရှိတယ်။

သင်ဟာ...

အောက်စီဂျင်နဲ့ ထိုက်တန်ပါရဲ့လား။

(ဂီတပဒေသာ - ၁၉၈၄)

ထိုစောအုပ်

လောကဓံတရားဆိုတာ
 ရှစ်ပါးထက်မပို
 သင့်နာရီကို လောလောဆယ်တိုက်ဖို့မလို
 တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ညီဖို့မလို
 မက်ဒေါ်နားကို ကျွန်တော် ကြိုက်ဖို့မလို
 အဲသလို လက်ခံပြီဆိုရင်
 လာလေ၊ သွားကြစို့
 သီချင်းတွေရှိတဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်
 ကုလားထိုင်မှာ ဘာအပြစ်မှ မရှိပါဘူးကွယ်။
 ဘယ်ရီကရင်မိကိုလွမ်းတဲ့ ဆံပင်များ
 ခွဲထွက်သွားတဲ့ ထိပ်ပါးပါးနဲ့
 အမေရဲ့ အဘိုးအိုပေါက်စတစ်ယောက်
 ငါ့လေ... တစ်ခါတုန်းကတော့
 ဘဝမှာ
 ဝလုံးလို ဝိုင်းအောင်ရေးဖို့က
 ရည်မှန်းချက် စ၊ ခဲ့တဲ့သူပဲပေါ့။
 ဟေ့သူငယ်
 ပြကွဒိန်စာရွက်ကိုဆုတ်

စက္ကူလှေ မလုပ်လိုက်ပါနဲ့။
 တစ်နပ်စာအတွက် ပင်လယ်
 ရယ်မောမှုကို ကုတ်နဲ့ကော်ရ
 ရောင်စုံပူဖောင်းရောင်းသမား
 တစ်ခါတလေ ထိပေါ်မှာ အတိတ်ရေးမိ
 ပိတ်ကားပေါ်က ဒင်းကလေးအကြောင်းပြော
 မာကျောသော အရာတစ်ခုတော့ရှိရဲ့၊
 အဲဒါဟာ ကျွန်တော့်ယပ်တောင်ပါ
 အနတ္တလက္ခဏာသုတ်လည်းပါ
 ရာသီလိုက်ပွင့်တဲ့ ပန်းတွေလည်းပါ
 ဂြိုဟ်တုသတင်းလည်းပါ (အဲသလိုနဲ့)
 ပါဝါများများတိုး (မျက်မှန်)
 သွေးများများတိုး
 အသိဉာဏ်ကလည်း နည်းနည်းတိုးခဲ့ရ။
 ကလေးတွေကို လှည့်စားရန်
 နံရံတွင် အရုပ်ဖြင့်ပြုလုပ်
 အရုပ်ပေါင်းများစွာ
 ကျွန်ုပ်တို့လက်များ လိမ္မာစို့။

(ရသမိုးကောင်းကင်(၁) ကဗျာမဂ္ဂစင်း)

နေ့နဲ့ည

နေ့ကို ကလေးတွေက
 ချောကလက်လိုစားတယ်
 ညကိုတော့
 သူတို့ဖိနပ်တွေလို
 ကုတင်ခြေရင်းမှာ ချွတ်ထားခဲ့ကြတယ်။

နေ့ကိုနေမင်းက
 တံတားလုပ်ပြီးလျှောက်တယ်
 ညကိုတော့
 ရေငတ်သင်္ဘောလုပ်ပြီး
 ကြယ်ပင်လယ်အောက်မှာ မြုပ်နေတယ်။

နေ့ကိုငှက်တွေက
 ဓာတ်ပြားတစ်ချပ်လုပ်ပြီးဖွင့်တယ်
 ညကိုတော့
 ဖတ်ပြီးတဲ့ သိချင်းစာအုပ်လို
 ပိတ်ထားလိုက်ကြတယ်။

နေ့ကို ပန်းပွင့်တွေက
 သတို့သမီးလို အလှပြင်ပေးတယ်
 ညကိုတော့
 တယ်လီဖုန်းလုပ်ပြီး (သူတို့)
 ရနံ့ခြင်း စကားပြောကြတယ်

နေ့ကို လူကြီးတွေက
 ဝန်တင်လှည်းလို ရုန်းဆွဲကြတယ်
 ညကိုတော့
 စည်သွပ်ပူးလိုဖောက်
 အထဲက အိပ်မက်ကို သောက်ကြတယ်။

(ရသမီးကောင်းကင်(၂) ကဗျာမဂ္ဂဇင်း)

ဘယ်ညိုမဲ့ (၁)

ဘယ်ညိုတွေလဲ
 တိုးလျှိုပေါက်ခန္ဓာကိုယ်နဲ့
 တီးလုံးမဲ့ ကခုန်နေတာ။

ဘယ်ညိုတွေလဲ
 သက်တန်ရှောင်အရေပြားနဲ့
 အတောင်ပံမရှိဘဲ ပျံဝဲနေတာ။

ဘယ်ညိုတွေလဲ
 မှန်နဲ့လုပ်ထားတဲ့ ကမ္ဘာနဲ့
 သဘာဝတရားကို ဖျားယောင်းနေတာ။

အဲဒါ
 ဆပ်ပြာပူဖောင်းတွေပေါ့
 သူတို့နာရီက မြန်တယ်
 သူတို့အိပ်မက်က မြန်တယ်
 သူတို့အသက်ရှူသံက မြန်တယ်

ဆပ်ပြာပူဖောင်းဆိုတာ
 လေကပွင့်တဲ့ပန်းဖြစ်တယ်။

(ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်း - ၁၉၁၆)

မိမိအရေပြားမှ လမ်းလျှောက်ထွက်ခြင်း

ဒိန်ချဉ်ကိုကြိုက်တယ်
 ကန်ထရီးရော့ခ်ကိုကြိုက်တယ်
 ခင်မေအောင်ကိုကြိုက်တယ်
 ရှော့လမုန်ဘုရင်ရဲ့ စွဲပလွဲတစ်ပင်
 ငါစိုက်ဖို့ ပြင်ဆင်ရန်
 ဂျပန်လုပ်နာရီများ
 ခဏဖျားနာလော့။

သွေးသားဖြေဖျောက်မှုဆိုတာလဲ
 မိုးဥတုလိုပဲ လိုအပ်တယ်။
 မှင်နှိပ်စက္ကူတစ်ချပ်လို လောဘနဲ့
 လောကကို စုတ်မြိုဖို့ ကြိုးစားစ
 သတ္တုသောက်ရေခွက် အသစ်တစ်ခုလို
 ဘယ်ညို သန့်ရှင်းခဲ့သလဲ
 ဘယ်ညို သန့်ရှင်းခဲ့သလဲ
 ကျုပ်လည်းပဲပေါ့။

www.burmeseclassic.com

ငရဲဘုံကို ဘောင်းဘီဝတ်လို့
(ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှာ လက်နှစ်ဖက်နှိုက်လို့)
ကုသိုလ်က တစ်ပေါင်ခွဲတိတိရှိတယ်။

ဥပါဒ်ဦးဘင်
အင်တီဗိုင်းဇီးရီး
ဘာမှအစိုးမရပါလား
သွားနှုတ်တဲ့ဆိုင်ကအပြန်
အဲသလို သံဝေဂဟာ
ဝါယာကြိုးတစ်ခုပါလား။

လျှပ်ရောင်မျှအလင်းမြင်
ကြီးရင့်ဖို့ပြင်ဆင်ပါမည်
မြင်သမျှမျက်နှာ
ခင်မင်ပါရစေ
ကမ္ဘာနဲ့ ငါ့ကိုယ်
သင့်မြတ်လို၏။

(သဘင်မဂ္ဂဇင်း - ၁၉၈၇/၀၉)

†

ကြားနေကျသတင်း

အကျီတစ်ထည်ထဲမှာ
ကျွန်ုပ်နဲ့ သင်ပါတယ်
ဘက်တီးရီးယားပိုးပါတယ်
လိင်ဆွဲဆောင်မှုပါတယ်
၃၁-ဘုံ ခရီးသွားလက်မှတ်ပါတယ်။

နာရီတစ်လုံးထဲမှာ
သံပတ်ပါတယ်
မစားရသေးတဲ့ ပန်းသီးပါတယ်
သမိုင်းဝင်စစ်ပွဲတွေပါတယ်
ခြံတောင်ပို့လဲပါတယ်။

ရေခဲမုန့်တစ်ခွက်ထဲမှာ
မလှိုင်ပါတယ်
နို့မဝတဲ့ ကလေးမျက်ရည်ပါတယ်
ရွှေရောင်တိမ်တိုက်ပါတယ်
ဒုက္ခိက္ခိရကပ်လည်းပါတယ်။

ဆေးထိုးအပ်တစ်ခုထဲမှာ
 မိုးရည်ပါတယ်
 ငွေလုပ်တဲ့စက်ပါတယ်
 သေမင်းရဲ့ မျက်လုံးပါတယ်
 ပနယ်စလင်လည်း နည်းနည်းပါတယ်။

ခေါင်းတစ်လုံးထဲမှာ
 ဘာမှ မပါဘူး။

(မိုးဝေ - ၁၉၈၇)

အမည်မဲ့ (၂)

အဲဒီလှောင်အိမ်ထဲကငှက်ကို
 ငါ့ခေါင်းနဲ့ လဲစမ်းပါ။

ငှက်တစ်ကောင်မှာ
 ခြေထောက်ရှိတယ်
 အတောင်ပံရှိတယ်
 ရျှိုသာတဲ့ သိချင်းရှိတယ်။

ငါ့ခေါင်းမှာ
 အဲဒါတွေ မရှိဘူး

ဖန်ချိုင့်ထဲကငါးကို
 ငါ့လက်တွေနဲ့ လဲစမ်းပါ။

ငါးတစ်ကောင်မှာ
 မျက်လုံးရှိတယ်
 ပါးစပ်ရှိတယ်
 အလိုရှိရာကို ကူးခတ်သွားလာနိုင်တယ်။

ငါ့လက်မှာ
အဲဒါတွေမရှိဘူး။

ပန်းပဲဖိုက ပေတုံးကို
ငါ့အသည်းနှလုံးနဲ့ လဲစမ်းပါ။

ပေတုံးတစ်တုံးမှာ
မျက်ရည်မရှိဘူး
အိပ်မက်မရှိဘူး
သန့်စင်တဲ့ ဝိညာဉ်မရှိဘူး။

ငါ့အသည်းနှလုံးမှာ
အဲဒါတွေ ရှိနေတယ်။

(ရှစ်ရှင်မျက်မှန်မဂ္ဂဇင်း - ၁၉၈၇)

ကျွန်ုပ်ဘက်ကကိစ္စများ

ဒီအသီးကို ဘယ်အပင်က
ရှူးသလဲလို့ သင်တို့ငါ့ကိုမေးကြ။

ဒီအင်္ကျီဘယ်ဆိုင်က
ချုပ်ခဲ့သလဲလို့ သင်တို့ငါ့ကိုမေးကြ။

ဒီသရဖူကို ဘယ်သူက
ဆောင်းပေးခဲ့သလဲလို့ သင်တို့ငါ့ကိုမေးကြ။

မေးခွန်းများဟာ
လျှာများကို အပျင်းပြေစေတယ်။

ငါ့မှာ...
ဝှက်ထားတဲ့ တောင်ပံတစ်စုံရှိတယ်။

ငါ့မှာ...
ဝှက်ထားတဲ့ ကောင်းကင်တစ်ခုရှိတယ်။

(မိုးဆမဂ္ဂဇင်း - ၁၉၈၇)

ဆောင်း

စိမ့်အေးမှုဟာ သူ့သွားနဲ့
တို့ရဲ့ အရိုးကို ကိုက်ထားတယ်။

ရတုဦးဟာ
ပြာနှမ်းနှမ်းယိုစီးလို့၊

ကောင်းကင်မှာ
နေမင်းဟာ အခဲပြုလို့။

မြောက်လေရဲ့ တောင်ပံစိုစိုမှာလည်း
နှင်းဆီရနံ့အစက်များ ပြောက်စွန်းလို့။

နှင်းကြောင့် ငွေရောင်ပျော်ဝင်နေတဲ့ မနက်ခင်းဟာ
(အသံအေးခဲ) တေးမြဲငြက်များနေရာ
မိုးမခပင် အရွက်များအကြား
လဲကျလို့သွားပေါ့။

အရာဝတ္ထုတိုင်းဟာ
အေးစက်မှုမှာလောင်ကျွမ်း
ငြီးငွေ့ဖွယ်ရာတွေနဲ့လိမ်
မြူထဲမှာ ဆိတ်ငြိမ်နေရဲ့။

(ဒီရေစီးသံမဂ္ဂစင်း - ၁အမှတ်(၁)/၁၉၉၀)

အပူမီးမပါတဲ့ ပြဇာတ်

ကိုယ်လိမ်းပေါင်ဒါကအစ
အာကာသခရီးထိ

ကြေညာမှ လူသိတယ်
“မင်းကိုငါချစ်တယ်”

ဒီမောင်းသံကြား
ပန်းများပွင့်စေသတည်း။

ဟို... လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်နှစ်ဆယ်လောက်ကတော့
သူကလေးရဲ့ ငနဲလဲဖြစ်ချင်

(သိပ်ကို သေသေချာချာ ဖြစ်ချင်ခဲ့တယ်)
နောက်တော့

ပဉ္စရူပ တစ်ကောင်လည်းဖြစ်ချင်
အခုတော့...

သူတို့ပါးစပ်တွေထဲက ထွေးထုတ်လောက်အောင်
ခပ်ချဉ်ချဉ် စပျစ်သီးတစ်လုံးသာ ဖြစ်ချင်သူ

ကိုယ့်အတွက် လက်ဖက်ရည်ခွက်အရောက်မှာ
ရုတ်တရက် မလိုင်ကုန်သွားတာမျိုး

ပလာတာဆိုင်ကညော်
ကော်နီရယ်၊ တော်ရုံအော်ပါ။

www.burmeseclassic.com

ခေါင်းကိုက်ပျောက်ဆေးပြားတွေနဲ့
 လိင်ကိစ္စသာ မရှိခဲ့လျှင်
 ဒီလောကကြီးမှာ အနေခက်မည်ပင်
 စိန္တီတကထာကိုကြောက်ရ
 မိုးပြိုမှာကိုကြောက်ရ
 အကုသိုလ်ကိုကြောက်ရ
 နောက်ဆုံး ကော်ဖီတစ်ခွက်ကိုတောင်ကြောက်ရ
 (အမြဲသောက်ရင် ကင်ဆာဖြစ်နိုင်သတဲ့)

“ပွဲတော်ကျရင် ဖောက်မယ်”
 အကြံနည်းနည်းထည့်ထားတဲ့
 စုဘူးလေးတစ်ဘူး ငါပိုင်ဖူးတယ်။

“ရှင်ကိုမချစ်ဘူး”
 ရေခွေးပူလဲ လောင်ဖူးတယ်
 ထိလက်မှတ်အဟောင်းတွေ ထူထပ်
 နောင်တမဲ့ပုံပြင်တွေ ထူထပ်
 ဘတ်စ်ကားပေါ်မှာ
 ထိုင်စရာတစ်နေရာရဖို့
 တိုက်ပွဲစပါပြီ
 မိုးလင်းကမိုးချုပ်
 (အကြိမ်ကြိမ်ရှုံးနိမ့်၊ အကြိမ်ကြိမ်အနိုင်ရ)

လွင့်စဉ်သွားနေပုံက
 ကလေးရဲ့လက်က လွတ်ကျတဲ့ အံ့စာတုံးလို။
 အကြောတွေ အကုန်ဆန့်ထုတ်
 ကျန်းမာအောင်လုပ်ရ
 သေးသေးမျှင်မျှင် (လက်သန်းလောက်)
 မြက်ကလေးတစ်ပင်ကလဲ
 ကမ္ဘာမြေကြီးရဲ့ ဆွဲငင်အားကိုဆန့်ကျင်
 ဒါဝင်ပြောခဲ့သလိုပေါ့။

လာမယ့်တနင်္ဂနွေနေ့လို သေချာခဲ့
 ဟောဒီဂစ်တာမှာ
 တစ်ကြိုးဟာ လဲဖို့လိုနေ
 ခင်ဗျား ဆံပင်တိုဖို့လိုနေ
 ဝမ်းနှုတ်ဆေးထဲမှာ
 ပျားရည်တစ်ဇွန်းပါဖို့လိုနေ
 ကောင်းကင်ဟာ အရောင်ပြောင်းဖို့လိုနေ.....

.....
 ကြမ်းပိုးများတဲ့ အိပ်ယာပေါ်
 မောင်ချောနွယ် ပျော်တာဆန်းတယ်။

(ရုပ်ရှင်တေးကဗျာမဂ္ဂဇင်း - ၁၉၉၀)

† † †

မပတ်ဆတ်တဲ့သီချင်း

ကောင်းကင်ဟောင်းတယ်
ရှုနေကျလေဟောင်းတယ်
မိမိအရေပြားဟောင်းတယ်။

အနော်ရထာလမ်းပေါ်က
နာရီပြင်ဆိုင်တစ်ခုရှေ့မှာရပ်
ခင်ဗျားရဲ့ အသည်းနှလုံးကို
ချေးဆေးဖို့ အပ်လိုက်ပါ။

တစ်ခုပြီးတစ်ခု (ထပ်တလဲလဲ)
စည်သွပ်ဘူးလို နေ့ရက်တွေ
မိတာစာရွက်လို ပန်းပွင့်တွေ
ရေခဲသေတ္တာလို ကဗျာတွေ
ဂျက်ဇီဂီတဓာတ်ပြားလို နေ့လည်စာတွေ
ဘတင့်ရဲ့ ဆံပင်ပုံစံလို စကားလုံးတွေ
နှစ်ထပ်မီးသင်္ဘောလို မိတ်ဆွေတွေ
ကလေးကြည့် လက်လှည့်ရုပ်ရှင်လို
မျှော်မှန်းချက်တွေ

ခြေသလုံးအကြော၊ အနုပညာ
ဧရာဝတီမြစ်၊ လောကဝတ်
အိပ်မက်နဲ့ ဓာတ်လှေကား
အားလုံးနွမ်းကြေ ညောင်းညာနေကြ
ဘဓဟာ တွန့်ခေါက်ခိုက်
မိုးပူတိုက်လို့ ပြန့်နိုင်ပါသလား။

အဲ့ဒီလူရဲ့ ဖိနပ်ဆိုတာ
(တစ်ခါက) ဒက်ဒလပ်ရဲ့ အတောင်ပံပေါ့။

(ရှုပ်ရှင်တေးကဗျာမဂ္ဂဇင်း - ၁၉၉၁/ဖန်နဝါနီ)

နားလည်မှု

လိမ္မော်သီးတစ်လုံးကို
 ခွေးတစ်ကောင်ဟုခေါ်ဆို၍
 ခွေးတစ်ကောင်ကို
 လိမ္မော်သီးတစ်လုံးဟု
 ခေါ်ဆိုမည် ဆိုပါစို့။

ခွေးတစ်ကောင်သည်
 သစ်ပင်ပေါ်မှာနေမည်။
 ဖန်ပုလင်းတစ်လုံးထဲမှာနေမည်
 ရေခဲသေတ္တာထဲမှာနေမည်
 သင့်ရဲ့လျှာပေါ်မှာနေမည်။

လိမ္မော်သီးတစ်လုံးသည်
 အမြီးနုနုမည် ဟောင့်မည်။

ဗိုင်းရပ်စ်ပိုးဝင်နေတဲ့
 အဲဒီလိမ္မော်သီးကို
 သံကြိုးကြီးကြီးနဲ့ ချည်ထားရန်
 လိုအပ်သည်။

(ဟန်သစ်မဂ္ဂဇင်း - ၁၉၉၁/၉၄)

နေနဲ့ ဗုန်းဆက်ခြင်း

ဟဲလို
 နေမင်းပါလား
 အခုစကားပြောနေတာ
 ကဗျာဆရာပါ။

ခင်ဗျားကို
 အင်ကာတွေက ရှိခိုးတယ်
 ဟာနုမာက ဆော့ကစားတယ်
 မာယာကော့စကီးက လက်ဖက်ရည်တိုက်တယ်
 ကျုပ်က ဖုန်းဆက်တယ်။

ဘုရားသခင်က ပြောတယ်
 သူဖန်ဆင်းတဲ့ ခင်ဗျားဟာ
 နှာစေးချောင်းဆိုးကင်းရဲ့လားတဲ့။

လေအေးစက်ကပြောတယ်
 သူချွေးမထွက်တာ ကြာပြီတဲ့။

တိမ်တိုက်တစ်ခုကပြောတယ်
 သူ့ရေကူးကန်ဟာ ရွှေရောင်တဲ့။

နွားတစ်ကောင်ကပြောတယ်
 မျက်မှန်စိမ်းတစ်လက်လောက် လိုချင်တယ်တဲ့

www.burmeseclassic.com

လမင်းကပြောတယ်
 ခင်ဗျားပို့လိုက်တဲ့ သံကြိုးစာ မရောက်ပါတဲ့။
 နေကြာပန်းကပြောတယ်
 သူများနေတဲ့ငါးဟာ ခင်ဗျားတဲ့။
 ကလေးတစ်ယောက်ကပြောတယ်
 ခင်ဗျားမှာ ဦးထုပ်တစ်လုံးရှိသလားတဲ့။
 အရုဏ်ဦးကပြောတယ်
 ခင်ဗျားရဲ့အိပ်ခန်းတံခါးကိုခေါက်တာ သူပါတဲ့။
 အရိပ်တစ်ခုကပြောတယ်
 သူ့မှာကျည်ကာအကျီတစ်ထည် ရှိတယ်တဲ့။
 စီးကွက်တစ်ကောင်ကပြောတယ်
 ခင်ဗျားဟာသူ့အတွက်အကောင်းဆုံးအိပ်ဆေးတဲ့။
 တပေါင်းလကပြောတယ်
 သူ့ထာဘီအသစ်တစ်ထည် လဲချင်ပြီတဲ့။
 ခင်ဗျားကို ကျုပ်ကပြောတယ်
 မြင်းမိုရ်တောင်ထိပ်မှာ
 ရာသီဥတု သာယာပါရဲ့လား။

(ရှပ်ရှင်တေးကဗျာ - သစ္စဇာ/ဩဂုတ်လ)

အမည်မဲ့ (၃)

သင့်အိမ်ပြတင်းတံခါးကို ဖွင့်လိုက်ပါ
 သင်ဟာ
 ကောင်းကင်တစ်ခုကို ရလိမ့်မယ်
 အဲဒီကောင်းကင်ကို ထပ်ပြီး ဖွင့်လိုက်ပါ။
 လမင်းနဲ့...
 ဘေထိုဗင်ရဲ့ မွန်းလိုက်ဆီနာတာ
 ဓာတ်ပြားရယ်
 ပန်းပေါင်းစုံရနဲ့နဲ့ လုပ်ထားတဲ့
 ပန်ကာရယ်
 လက်မထပ်ဘဲ အတူနေလို့ရတဲ့
 ဥတုသုံးပါးရယ်ကို ရလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့...
 မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်းတစ်ရာနဲ့
 လိပ်ပြာတစ်ရာရယ်
 ချောင်း ခဏ ခဏ ဆိုးတတ်တဲ့
 အမှန်တရားရယ်
 ဆက်ဆက်လာမယ်ဆိုတဲ့
 နေရောင်ခြည်ရဲ့ ကတိစကားရယ်

www.burmeseclassic.com

ဒေါက်ဖိနပ်မစီးလို့ ချော်လဲတဲ့
ကဗျာရယ်ကို ရလိမ့်မယ်။

ပြီးတော့...
ဖွင့်ထားတဲ့ ကောင်းကင်တံခါးရယ်
ဖွင့်ထားတဲ့ ပြတင်းပေါက်တံခါးရယ်
ဖွင့်ထားတဲ့ သင်ကိုယ်တိုင်ရယ်ကို
သင် ရလိမ့်မယ်

သင့်အိမ်ပြတင်းတံခါးကို
ပိတ်ထားလိုက်ပါ။

အဲသလိုဆိုရင် သင်ဟာ
သံဈေးတက်နေတဲ့ အမှောင်ထုရယ်
နေကာမျက်မှန်တပ်ထားတဲ့ မောဟရယ်
သင့်အသည်းနှလုံးထဲမှာ မြဲနေတဲ့
(ချောက်ချားဖွယ်) ငလျင်တံခါးရယ်ကို
ရလိမ့်မယ်။

(ပိတောက်ပွင့်သစ် - ၁၉၉၁/၈ကံတင်ဘာလ)

စက်ဝန်း

လောကထဲမှာ...
ခွားတစ်ကောင်ရဲ့ အရှေ့ကဖြစ်တဲ့ ဖိနပ်ရယ်
ရေခိုးရေငွေ့ကဖြစ်တဲ့ မိုးတိမ်ရယ်
သစ်ပင်ကဖြစ်တဲ့ ကုလားထိုင်ရယ်
ပန်းပွင့်ကဖြစ်တဲ့ အဆိပ်ရယ်
စကားလုံးကဖြစ်တဲ့ သိက္ခာရယ်
နေရောင်ကဖြစ်တဲ့ အရိပ်ရယ်။

လောကထဲမှာ...
နာရီကဖြစ်တဲ့ အချိန်ရယ်
သွေးကဖြစ်တဲ့ နို့ရယ်
အမှန်တရားကဖြစ်တဲ့ မေးခွန်းရယ်
ဘာကဖြစ်မှန်းမသိတဲ့ လူရယ်
လူကဖြစ်တဲ့ ပိုက်ဆံရယ်
ပိုက်ဆံကဖြစ်တဲ့ လောကရယ်။

လောကထဲမှာ...
.....
.....

(ရုပ်ရှင်တေးကဗျာ - ၁၉၉၃/၈ကံတင်ဘာလ)

www.burmeseclassic.com

နေ့များ

ဓာတ်စက်ပျက်နေတဲ့
 ဓာတ်ပြားတွေလို ငြိမ်သက်၊ တိတ်ဆိတ်
 ပေါ့ရွတ်ရွတ်မျှော်လင့်ချက်တွေကလဲ
 ဘီယာဘူးခွံအလွတ်တွေလို လဲလျောင်းလို့
 (တချို့ ဝိန်လိန်လို့)
 ထိတစ်စောင်ရဲ့ မရေမရာမှုမျိုးနဲ့
 ဘဝကို ချိန်တွယ်သင့်ပါသလား
 အခုတော့...
 ဆက်ထုံးတွေဗရပွနဲ့ သွေးကြောထဲမှာသာ
 အက်ဒရီနိုလင်တွေနဲ့ ညစ်ညမ်းခဲ့ပေါ့။
 အိမ်နောက်ဖေးက ချုံပုတ်မှာ
 ရော်ဘင်ဟုဒ်လုပ်ဖူးသူချည်းပါပဲ
 မိတ္တူကူးစက်ထဲက ထွက်လာတဲ့
 မရယ်ရတဲ့ ပျက်လုံးတစ်ရာ
 အများသုံးအိမ်သာနံရံပေါ်ကအရုပ်
 ဆေးထပ်၍မသုတ်ခင်။

မိုးကားအခါမဲ့ ရွာခဲ့လေပြီ
 မျဉ်းကြားမှ လမ်းဖြတ်ကူးပါ
 အိပ်ဆေးဝယ်လာတဲ့ ဘုရားသခင်ကို
 ဈေးထောင့်မှ သူမြင်လိုက်သလိုပဲ။

(ရွှေဝတ်ရည်မဂ္ဂဇင်း - ၁၉၉၄၊ အမှတ်-၈)

နေထိုင်ခြင်းမိဂ္ဂန္ဓ

အမှန်တကယ်မနက်ခင်း

ဥစ္စာကိုမေ့တဲ့ ငှက်တွေကတော့
 ဓာတ်ကြိုးတန်းပေါ်မှာ သီချင်းတွေ ဆိုလိုပေါ့။
 ခရမ်းရောင်သစ်တောအုပ်အလွန်၌
 သံပတ်ပေးထားသော အိပ်မက်များ
 အသင့်ဖျော်သောက်နိုင်သော ပန်းပွင့်များ
 ရေခဲရိုက်ထားသော နောင်တများ
 ဇက်ကြိုးတပ်ထားသော တိမ်တိုက်များ
 ကိုက်ထိုးရောင်းနေသော စကားလုံးများ
 (ဆေးခိုင်ကြောင်း အာမ၊မခံ)
 ချိုင်းထောက်နှင့် လိပ်ပြာများ
 ကံစမ်းမဲပေါက်တဲ့ ဘုရားသခင်များ
 ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်း သက်တန်းများ

 ခရမ်းရောင်သစ်တောအုပ်၏ အလွန်၌
 ငွီတို့၏ မြစ်ကား
 သန္တတိဖြစ်၏။
 ခရမ်းရောင်သစ်ပင်တစ်ပင်ကို
 မနေ့က သင်စိုက်လိမ့်မည်။

(သရဖူမဂ္ဂဇင်း - ၁၉၉၅/မတ်)

ကြော်ထားတဲ့ အသားအစား
 အမှန်တရားကို အစိမ်းလိုက်ညှပ်ထားတဲ့
 ဟမ်ဘာဂါပေါင်မုန့်တစ်ကိုက်
 လည်ချောင်းထဲမှာ နင်တတ်သူအတွက်
 ပါးစပ်ထဲကို လောင်းထည့်ဖို့
 ကိုကာကိုလာ ပင်လယ်တစ်ခု။
 သွေးမရှိသလိုဖြူတဲ့ စားပွဲခင်းပေါ်က
 သွေးမရှိသလိုဖြူတဲ့ ကြွေပန်းအိုးထဲမှာ
 ပန်းအတုတွေက ရဲရဲနီအောင်ပွင့်လို့
 (ရနံ့တွေက ချိုင်းရွေးနဲ့မွှေးလို့)
 သူကိုယ်တိုင် အအေးပတ်နေတဲ့ လေကတော့
 မှန်လုံခန်းထဲမှာ
 အနွေးထည် အထပ်ထပ်နဲ့ မွန်းကြပ်လို့။
 သီချင်းသံက တိုးတိုး
 အလင်းရောင်ကတိုးတိုး
 သွားရည်စာတစ်နပ်စာအတွက်

www.burmeseclassic.com

ပေးချေရမည့်ပြေစာဟာ

ရှည်လည်းရှည်လျား ထူလည်းထူထပ်

အဲဒီဆိုင်နာမည်က

“နပိုလီယန်” ဆိုလား ဘာလားပဲ။

(ဟန်သစ်မဂ္ဂဇင်း - ၁၉၉၅/၁၈)

†

မြို့နဲ့လူ

လူတစ်ယောက်ဟာ

ဝတ်စုံတစ်စုံထဲကို ဝင်သွားတယ်။

ဝတ်စုံတစ်စုံဟာ

အိမ်တစ်လုံးထဲကို ဝင်သွားတယ်

အိမ်တစ်လုံးဟာ

မြို့တစ်မြို့ထဲကို ဝင်သွားတယ်။

အဲဒီမြို့ကို

မိုးပျံဟိုတယ်တွေက သွားကြားထိုးလို့။

အဲဒီမြို့ကို

ဟဲဗီးမက်တယ်လ်သီချင်းတွေက သွေးသွင်းလို့

အဲဒီမြို့ကို

မိနီမားကတ်တွေက ပီကေလိုဝါးလို့။

အဲဒီမြို့ကို

စားသုံးမှုစရိတ်တွေက စွန့်လွှတ်လို့။

အဲဒီမြို့ကို

နီယွန်မီးလုံးတွေက မျက်နှာသစ်လို့။

အဲဒီမြို့ကို
 အဖျော်ယမကာယဉ်ကျေးမှုက ဂျာကင်လိုဝတ်လို့။
 အဲဒီမြို့ကို
 ဘဏ်အကြွေးဝယ်ကဒ်တွေက နေကာမျက်မှန်
 တပ်လို့။
 အဲဒီမြို့ကို
 ဘေထုပ်အထည်ဖောင်းတွေက ပါးရိုက်လို့။
 အဲဒီမြို့ကို
 ကြော်ငြာဆိုင်ဘုတ်ကြီးတွေက လက်ထပ်
 ပေါင်းသင်းလို့။
 အဲဒီမြို့ကို
 ကြီးပွားရေးအိပ်မက်တွေက ငါးမျှားလို့
 အဲဒီမြို့ထဲက
 အမှိုက်ပုံတစ်ပုံ ထွက်လာတယ်။
 အဲဒီအမှိုက်ပုံထဲက
 လွင့်ပစ်လိုက်တဲ့ သွားကြားထိုးတံ
 ရောင်စုံမီးသီးအကျွမ်း
 အချိုရည်ကုန်သွားတဲ့ ပီကေ
 ကျိုးပဲ့နေတဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရား

ဘီယာဘူးခွံအလွတ်
 လေထုညစ်ညမ်းမှု
 စိတ်ကျရောဂါ
 အပေါင်လက်မှတ်အစုတ်နဲ့
 မိမွေးတိုင်း ဖမွေးတိုင်းမဟုတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်
 ထွက်လာလေရဲ့။

(သောင်းပြောင်းထွေလာမှုဝင်း - အမှတ်-၉/၁၉၉၆)

အမည်မဲ့ (၄)

ရေခဲသေတ္တာတစ်လုံးထဲမှာ...
 နို့စားနွားမတစ်ကောင်ရယ် (အရှင်လတ်လတ်)
 ပင်မှည့်သီးတွေနဲ့ လိမ္မော်ပင်တစ်ပင်ရယ်
 (အရှင်လတ်လတ်)
 ဘယ်သူမှ မဖတ်ရသေးတဲ့ ကဗျာတွေရယ်
 (သေဆုံးပြီးသား)
 ရှိတယ်။

စားပွဲခုံတစ်လုံးမှာ
 ဘာမှထည့်မထားတဲ့ ဖန်ခွက်တချို့ရယ်
 (အရှင်လတ်လတ်)
 ဘာမှထည့်မထားတဲ့ ပန်းကန်တချို့ရယ်
 (အရှင်လတ်လတ်)
 ဘာမှထည့်မထားတဲ့ လူတချို့ရယ်
 (သေဆုံးပြီးသား)
 ရှိတယ်။

ဒီလိုနဲ့
 ကမ္ဘာပေါ်မှာ
 ပါးစပ်မပါတဲ့ ညစာစားပွဲတွေရယ်
 ညစာစားပွဲမပါတဲ့ ပါးစပ်တွေရယ်
 ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့တော့တယ်။

(ရွှေဝတ်ရည် (၁)၊ ဩဂုတ်လ/၁၉၉၆)

အမည်မှ (၅)

လာနေကျလမ်းကို
 နွားနို့သမားလိုပဲ
 နေရောင်ခြည်ကလည်း ငြီးငွေ့တယ်တဲ့
 တချို့ကလည်း
 နေရောင်ခြည်ကို ငြီးငွေ့သတဲ့။

မြင်နေကျလေတွေစီးဆင်းလို့
 ပြောနေကျစကားလုံးနဲ့ ပန်းတွေ
 ရနံ့မပြောင်းတဲ့ နာရီတွေ
 အကျီအဟောင်းနဲ့ မြစ်တွေ
 အိပ်မက်ကတောင် မနေ့တစ်နေ့က အရောင်နဲ့။

မနက်စာ၊ နှာစေးချောင်းဆိုး
 မိတ္တူဗလင်္ကျီကာ၊ ကုန်ပစ္စည်းကြော်ငြာ
 အစီအစဉ်ကြေညာသူနဲ့ တနင်္လာနေ့
 ငြီးငွေ့မှုဟာ...
 မွန်းတည့်နေပါပြီ။

ကောင်းကင်ကြီးအား ခုခံဖို့
 ကျွန်ုပ်တို့ထီးများ ဖွင့်ကြစို့။

(စက်တင်ဘာ - ၁၉၉၆)

www.burmeseclassic.com

CONTENTS

1. NAMELESS.....	43
2. HOW TO BREATHE AIR (METHOD TWO)	46
3. THE FOREST.....	48
4. DAY AND NIGHT.....	51
5. NAMELESS (1)	53
6. A STROLL ON ONE'S OWN SKIN	54
7. NEWS ABOUT-TOWN.....	56
8. NAMELESS (2).....	58
9. MY PRIVATE AFFAIRS.....	60
10. WINTER.....	61
11. DRAMA WITHOUT YEARS.....	62
12. STALE SONG.....	66
13. UNDERSTANDING THEORMS.....	68
14. A PHONE-CALL TO SUN.....	69
15. NAMELESS (3)	72
16. CIRCLE.....	74
17. THE DAYS.....	75
18. A PHOTOSTAT OF LIVING.....	77
19. THE REAL MORN.....	78
20. CITY AND MAN.....	79
21. NAMELESS (4)	82
22. NAMELESS (5)	83

NAMELESS

I have
A fishing rod.
And with it
I could fish anything.
Once, while fishing
I got a hand of Midas
That turned all it touched
Into gold.
Once I got
A green fossilized dream.
Once I got
Eve's apple
Half bitten.
Once I got
A book of modern poems
Immersed in formalin.

Once I got
A watch with no hands
That belonged to Einstein
Once I got
An ancient sky
With its holes
Patched with steel.
Once I got
A purple orchid
Baked in coal.
Once I got
A theory of Darwin's
Inflicted with cancer.
Once I got
A crown of fame
Made out of
A dog's dinner plate.

Once I got
The heart of Widura*
Still beating
With radioactivity.

Once I got
All your hatred
Tightly tied.

On an arrow.
With this fishing rod
I could get anything
Yet, I couldn't fish
Any fish.

*Widura - An Ancient Sage.

HOW TO BREATHE AIR (METHOD TWO)

And thus...
Out of the four billions
What's your number?

The world has
Lots of people
Lots of shoes
Lots of carbon dioxide.

As a man
You wear pants
Eat beef
Have sex
And smoke cigarettes
(Not every man, of course.)

As a man
You read newspapers

Build pyramids
Grow rice
And walk in space
(Not every man, of course)
As a man
You buy misdeeds on credit
Breathe air with no tax
And have a grave for your burial.
Are you
worthy enough
For the oxygen
You breathe?

THE FOREST

The Fortunes of life, you know,
Count no more than eight;
So don't worry now
To synchronize your watches,
We don't have to be always the
same,
And I don't have to love madonna.
Do you agree?
O.K, then...
Let's go to teashop
And listern to some music
No harm sitting there.
We chat about
*Mother's grandpa
With a near - bald head
Yet his scanty hairs

Still longing for Brylcream,
And how, once,
As a small chap
He had learnt writing
The letter "O"
In neat and tidy circles.
"Hey, boy!
Don't tear out that calendar,
To make you paper-boats."
Yes, we cross the sea
For a meal,
And dig laughs
Out of the deep earth,
Selling colourful ballons,
Sometimes writing our wishes
On lottery tickets
Sometimes chatting about the doll
On the screen...

There's only one thing tough,
And that's my bamboo fan.
Yes, we chat about all...
The Semon of No soul,
About seasonal flowers,
About satellite news, etc.
Thus we grow up
Reading glasses thicker,
Blood pressure higher,
And may be a little wiser...
Now we can dazzle children
With pictures on walls
With may figures and dolls.
So let's be good with our hands!

DAY AND NIGHT

Children eat the Day
As chocolates
And they leave the Night
As shoes at their bedside.
The sun walks on the Day
As a bridge
And it turns the Night
Into a submarine
Travelling under starry seas.
Birds play the Day
As a music album
And they close the Night
As an old song book.
Flowers adorn the Day
As a bonny bride
And they change the Night

Into a telephone
Chatting in their language of Perfume.
Men push and pull the Day
As a heavy cart
And open the Night
As a beer-can
Drinking its dreamy contents.

NAMELESS (1)

Who are there?
Moving their seen-through bodies,
Dancing without melody.

Who are there?
With rainbow skin
Flying without wings.

Who are there?
Living in the world of glass,
Trying to seduce Nature, the young
Lass.

Oh, they are
Soap bubbles.
That beat fast times.
They have fast dreams.
They have fast breaths.
Soap bubbles
Are flowers
Born of air.

A STROLL ON ONES'S OWN SKIN

I like yogurt
I like country rock music
I like Khin May Aung,
I'm trying to grow.
A date-plam tree of King Solomon;
So watches made in Japan
Must stop for a time.

Having sex is necessary
As having the rains.
While trying to absorb the world
With an ink-blotter-like ambition
Who is clean?
Oh' Who is clean,
Like a new tin cup?
Me, included.

We treat Hell like our pants
(With a hands-in-pockets style)
And our merits amount to
Exactly one and half pound.

Moments flitting
Nothing stays
Nothing permanent
After each visit to our dentist
We have certain penitense
Like a piece of wire.
A light flashes...
May we see it more often!

With all faces
Let me be friends!
The world and I
Let's be ONE!

NEWS ABOUT - TOWN

A shirt contains
You and me,
Some bacteria,
Sex appeal,
And a ticket for space travel.

A clock contains
Some springs,
An apple not eaten yet,
Some historic battels,
And an anthill.

An ice-cream contains
Some milk,
Tears of a thin baby,
Some golden clouds,
And a famine.

A syringe contains
Distilled water,
A money-making mint,
Eyes of the Lord of Death,
And a little penicillin.

A coffin contains
Nothing.

NAMELESS (2)

In exchange
For that caged bird,
Will you take my head?

A Bird
Has legs and wings
And a sweet song.
My head has none.

In exchange
For that little fish
In the tank,
Will you take my hands?

A fish
Has eyes and a mouth,
And it can swim anywhere..
My hands can do none.

In exchange
For the anvil
At the blacksmith's
Will you take my heart?

An anvil
Has no tears
No dreams
No clear conscience
But my heart
Has all these.

MY PRIVATE AFFAIRS

Ask me
From which tree
I had plucked this fruit.

Ask me
From which stall
I had bought this dress.

Ask me
Who had put
This coronet
On my head.

Questions
Entertain your tongues.

I have
A secret pair of wings.

I have
A secret sky.

WINTER

The cold with its teeth
Has bitten our bones.

The season begins
With drips of bluish grey.

On the sky
The sun has frozen solid.

On the wet wings
Of the north wind
The rose has spattered
Some sweet spots.

The morning
Dipped in dewy sliver
Has fallen down
Among poplar leaves,
The home of song-mute birds,
Their sound frozen.

Everything
Is burnt in cold
Writhed in gloom
Silent in the mist.

DRAMA WITHOUT TEARS

From talc powder to cyber space
Now we need to advertise....

So here comes ____
"I Love You" ____

With this beat of gong aboom
Let all flowers bloom!

For twenty long.... long year
I did want to be her lover
Hers only, hers__ above all else....
Yet later....

I wished I were
The legendary creature
With five bodies
And now....

I'd rather be a grape so sour
They'd spit it out in a hurry
Even at the stall my tea comes

A STROLL ON ONE'S OWN SKIN † 63

With "no more cream, Saya, sorry!"
Indian fries emit fumes and grease
Oh, Connie, not so loud, please!

Were it not for aspirin pills
And sex thrills
This world would be a sorry land
Ever in fear of theorems
In fear of wrong doing
Even in fear of a cup of coffee
You know, "Cancer", if too many.

Once I had box
Of coins saved
For a spree at the Grand Fair
With my Fair Lady.
But she said
"I don't love you".

Thus I got a burn,
Handling a too-hot kettle

64 † THIT SAR NI

Then old lottery tickets piled
Unrepented ashes piled
We also piled into buses
Fighting for a seat

Every day from dawn to dusk
We fought, we won, we lost
We were beings cast away
Like a boy's dice in play.

Stretch all limbs
For fitness' sake
Even a blade of grass
Flimsy, finger-size
Could resist the gravity
Of the great Earth
So Darwin said...

It's as sure as next day
Your guitar needs change
A new string

You need a hair-cut
Your medicine mixture
Needs a teaspoon of honey
The sky needs to change colours

.....
.....

Yet on a bed
Full of bugs
*Our Maung Chaw Nwe,
Slept snoring.
Fantastice!

STALE SONG

The sky is stale
The air you breathe is stale
Your skin is stale.

You'd better go
To a watch-repair shop
On Anawarahta Street
And get your stale heart
Thoroughly cleansed....

One after another
Again and again
Days like tinned sardines
Flowers like gas bills
Poems like ice-boxes
Lunches like jazz music
Worlds like Ba Tint's hair style
Friends like twin-decked steamer.

Hopes like a child's peeping cinema
All stale, worn and withered....

The leg-muscle, the art
The river, the etiquette
The dream, the elevator.
Life itself badly crinkled
Could you iron it out?

The man's so-called shoes
Were (once) the wings
Of Daedalus.

UNDERSTANDING THEOREMS

If an orange
Is to be called
A dog,
And a dog
To be called
An orange.

Then a dog will live
On a tree,
In a glass jar,
In a fridge
And in your mouth.

Then an orange too
Will wag its tail
And bark.

If viruses get into
That orange,
Then big chains
Need to be put
On the mad fruit.

A PHONE-CALL TO SUN

Hello!
Mr Sun....
This is me,
A Poet from Earth,
Speaking.
Oh, You're great, Mr Sun!
Incas worship you!
Hanuman plays with you!
Mayakovaky serve you tea!
And I'm now making
A phone-call to you!
God, your creator, wants to know...
If you are O.K?
No cold, no coughs?
The Air-con says....
He misses you....and
Long time no sweat!

A Cloud says....
He has a golden swimming pool.
A Cow says....
She wants to have
A pair of green glasses.
The Moon says....
No fax from you.
The Sunflower says....
You are the fish
She is baiting for.
A Child wants to know....
If you ever wear a hat.
The Dawn says....
She is sorry to disturb you,
Knocking so early
At your bedroom door.

A Shadow says....

He has a bullet-proof coat.

An Owl says....

You are a Dear!__

His best sleeping pill!

March, the Month, says

She needs a new dress.

So long, Mr Sun...!

Wish you have a fine weather

At your home

On Mount Meru!

NAMELESS (3)

Open the windows

Of your house

There's a sky for you!

Again open that sky,

There's a moon for you

With disco music of Beethoven's

Moonlight Sonata,

A fan with all fragrances of flowers,

And three seasons of living together.

Then you'll also have

A hundred green lawns

A hundred butterflies

An asthma-inflicted truth

A promise of the sunlight to shine

without fail.

Then.....

There's the open sky for you

A door open for you,

And yourself open for you..

Close the door

Of your house....

Then you'll have for you

A rusty darkness

A delusion with sunglasses

And a terrible earthquake

storming mute in your heart.

CIRCLE

In this world.....

Shoes that come from hides of cows

Clouds that come from vapour

Chairs that come from trees

Poison that comes from flowers

Prestige that comes from words

Shadow that comes from sunshine.

In this world.....

Time that comes from the clock

Milk that comes from the blood

Question that comes from the truth

Man that comes from the unknown

Money that comes from man

The world that comes from money.

In this world.....

THE DAYS

All's silent,
Like a broken-down
Grammaphone.
Hopeless hopes
Lying scattered
Like empty beer-cans
(Some twisted and flattened)
Could you weigh your life
On such a cheap scale
Of a lottery ticket?
Now.....
With a hundred knots
Your blood stream got dirty
With adrenalin.
Anyone had been
A Robinhood
In one's backyard bushes.

Before the copy-machine
Squabbled a hundred
Flat jokes
Before those dirty drawings
On public bathroom walls
Were white-washed.....
Rain had fallen
In the no-rain season.
Walk on the zebra-crossing
And at the market corner
One seemed to have
A glimpse of God
Coming to buy
Sleeping pills.....

A PHOTOSTAT OF LIVING

Small bird's that forget home
Sang happy songs on live wire.

Beyond the purple grove
Clock-winded dreams....

Instant-mix floswers....

Iced regrets....

Clouds in reins....

Words sold by the yard
(But fast colour no guarantee)

Butterflies with crutches...

Gods winning lucky draws...

Rainbows in fossils.....

Beyond the purple grove

The river of moments

Go on forever.

Yesterday, you will grow

A purple tree.

THE REAL MORN

One bite of hamburger
With truth sliced raw
In place of fried meat
If stranded in one's throat
There's a sea of coke
To float it down.

The talbe-cloth's bloodless white,
With China vase bloodless white,
And red red lifeless flowes
Emitting and under-arm sweetness
In the air that cauth cold
And had itself heavily wrapped
Inside the glasswalls.

The dim song

The dim light

And a light snack

But the bils's long and heavy:

What's the stall name?

"Napolen" is it?

CITY AND MAN

A man

Enters a dress.

A dress

Enters a house.

A house

Enters a city.

That city

Is being tooth-picked by sky-high hotels.

Into that city

Heavy metal music transfused its blood.

That city

Is munched as bubblegum by mini-markets.

Over that city

Cost of living is flying its kites.

That city

Is washed in the face by neon-lights.

That city

Has worn a pullover of liquor civilization

That city

Has put on sun glasses of bank credit cards.

That city

Is slapped in the face by old bale clothing.

That city

Is married to giant bill-boards.

That city

Is dreaming to catch big business

fishes.

Then from that city
A heap of trash comes out.
And from that heap emerges
A castaway toothpick.
A burnt bulb,
A shapless bubblegum,
A broken morality,
An empty beer-can,
Pollution,
Inferiority complex,
A torn pawnshop receipt,
And a man who can't be called
a man.

NAMELESS (4)

In a fridge
There's a milking cow (Alive),
An orange tree with fruits ripe
(Alive),
And poems still unread by anyone
(Dead).
On a table
There are some empty glasses
(Alive).
Some empty plates (Alive)
And some empty people (Dead)
Thus...
In this world
Dinners without mouths
Mouths without dinners
Are born:

NAMELESS (5)

Like the milkman on his round
The sun rays got tired
Of the road,
And some got tired
Of the sun's rays.

The same winds flowing
The same word's of flowers
The same hours with old scent
The river in old clothes
Even the dream was
In yesterday's colour.

Moral meal, cold and cough,
Honey talk, sales talk,
The annourcer on Monday...
Oh, Weariness,
At it's zenith!

The sky's falling
Let's open our umbrellas.

